

HỘI THÁNH
VIỆT-NAM

MERIDIAN SOUTHERN BAPTIST CHURCH
660 SOUTH THIRD STREET, EL CAJON, CALIFORNIA
MILTON WOODALL, PASTOR
PHONE: 449-6520

ANH-SÁNG

MỤC-SƯ

PHAN-THANH-BÌNH

ĐT. 714. 447-7404

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi,

ÁNH-SÁNG cho đường lối tôi!"

Thi-thiên 119:105

December 26, 1976. Vol I. No 11

Số 33 * Chúa nhật, ngày 26 tháng 12 năm 1976

PHÀ - BÌNH

Ngày nay các cường quốc đang cố-gắng dẹp bỏ những tật-hiềm để mở một kỷ nguyên mới "SỐNG CHUNG HÒA BÌNH". Hòa bình lâu dài bao giờ cũng là khát-vọng của nhân-loại. Nhưng trên thực tế, lịch sử đã cho ta thấy không bao giờ có hòa bình thường cùu mà chỉ loại hòa-bình để chuẩn bị cho chiến tranh. Chùm Hòa-bình đã vỗ cánh bay tít tắp phượng trời náo rỗi. Chữ hòa bình trên các hòa-ước được xé ra hàng trăm mảnh bởi các cuộc tranh chấp triền-miên.

Hình thức tranh chấp thật là thiêng: hình van trang và kết quả thật là khung khiếp. Một cá nhân với sự tranh-chấp nội tâm có thể đi đến chỗ tuyệt vọng, tự tử. Một gia đình tranh chấp sẽ đi đến chỗ tan rã. Một xã hội tranh chấp sẽ đến chỗ vô trật-tự và hỗn loạn. Hai quốc gia tranh chấp sẽ đưa đến một cuộc chiến tranh và hai ý thức hệ tranh chấp sẽ đi đến thế giới đại chiến. Kết quả nào cũng như kết quả nǎo: tất cả đều phủ lên một mầu xám hận-thù, đau thương và chết chóc.

Trải qua bao thế kỷ, các nhà kinh-te' giáo dục, ngoại giao và tôn giáo nữa, đã cố gắng, ra sức săn bằng mọi trò ngại tranh-chấp, thiết lập nhưng điều-kiện thuận lợi cho chìm hòa bình bay tới và đáp đầu.

Một số kinh-te' gia cho rằng nguyên nhân các cuộc khủng hoảng trên thế giới là do sự mất quân bình về tài sản và tiền tệ. Tài sản tài sản một cách hợp lý, theo họ như vậy sẽ giải quyết được các nan đề của các quốc gia và thế giới. Nhưng trên thực-te', săn bằng giải cấp để thực hiện một xã hội lý-tưởng chỉ làảo tưởng. Nhưng quốc gia theo đường lối này đang gặp khủng hoảng.

Các nhà giáo-duc lại nhận biết vì sự thiêng hiếu-biết nên con người mỗi tranh chấp, thù ghét nhau. Vây phải giáo dục con người dùng mục, khi ấy hòa bình sẽ tới. Thật vậy sao? Chúng ta hãy nhìn xem Đức Quốc, một quốc gia có nền văn-hoa cao, lại sản xuất được... một Hitler, một Himmler hay một Josep Gobbel, có bằng tiền sỉ triết học đã bị lịch sử coi như những tên đồ-tê của cả nhân-loại.

Các nhà ngoại giao lại nỗ lực tìm hòa-bình trong thương-thuyết, mong lập bang-giao thân-hảo giữa các quốc-gia. Các tổ chức-quốc tế' được thành lập từ hội Quốc-liên đến Liên hiệp-quốc để tạo thỏa-ước, hiệp-ước, hòa-ước đã được ký kết. Ai cũng có' vở cho hòa-bình, nhưng phải hòa-bình ở thế mạnh, phải hòa-bình theo đường lối của tôi, nếu không tôi sẽ chiến đấu đến hồi thò cuối cùng. (!) Như vậy hòa-bình không nằm trên chủ-nghĩa hay chính-thể mà chính ở trên con người.

Các nhà tôn-giáo đã bỏ thế giới hình-nhi-hà của các triết-gia, bước sang dia-hat hình-nhi-hà thường để mong tìm được một phương-thức siêu-nhân giải-thoát con người.

Tiếc thay! tất cả cố-gắng của con người, nhưng bão-nhịt huyệt, nhưng nỗi lao-tâm, khổ-lực đều vỡ-vọng. Con người không một chút khinh-thiên hơn, hiềm-hoa chiến-tranh, đang chồ-cờ bùng-nổ lớn-hơn bao giờ hết ở bất cứ lúc nào giữa biên-giới Trung-đông, hay ranh-giới Nga-Hoa, hoặc một nơi nǎo khác.

Nguyên nhân từ đâu con người lại đạt đến mức độ sa-đoá, đương-ây? Kinh-thánh dạy rằng: Ban đầu Đức-Chúa Trời dùng nén trói vā đất-cửng muôn loài-vật. Ngài dùng nén loài người theo hình Ngài. Ngài dùng nén người nam và người nữ, gọi người là A-dam và E-va, Ngài đặt loài người giữa vườn E-den phuộc-hạnh, nói không có sự tranh-chấp giữa người với người hay thú-vật với thú-vật.

Nhưng tiếc thay, loài người đã bắt-tuân mang lệnh của Đức-Chúa Trời, nghe lời Maqui-nay-sanh ý nghĩ tranh-chấp với Đức-Chúa-Trời. Đã hai trái-cây mà ăn, ý thức đầu-tiên của họ sau khi ăn trái-cây là ý thức của một-tội-nhân, Kẻ-tử-dó, nhưng tuồng-quan chiêu-thắng với Đức-Chúa-Trời bị gãy vỡ, không còn một sự hòa-hợp nào giữa Thương-Đế-thánh-khiết với con người tội-lỗi; không còn một tiếp-nối nào giữa vô-thuống và vĩnh-cửu. Vâng cũng từ đó sự tuồng-quan chiêu ngang với tha-nhân cũng bị sụp-dở.

Như vậy hòa-bình thực-sự chỉ có thể đến với loài người khi loài người phục-hồi được dia-vi-thanh-thien nguyên-thuy, nội-tiếp được với Đức-Chúa-Trời chí-thanh. Tứ-bản-

chất tôi lối con người không bao giờ khôi phục được khé đúng nguyên sơ của mình qua đường lối tu thân. Chỉ có một lối giải thoát do chính Thượng Đế khai xướng việc khóa lập vùng thăm ngần cách giữa con người với Ngài. Sự giảng sinh của Chúa Jesus, sự nhập thể của Chúa Jesus thiết định một sự can thiệp trực tiếp của Thượng Đế vào lịch sử nhân loại, tái tạo nguyên vẹn con người, tdi lập một nhịp cầu tương quan giữa người với Đức Chúa Trời. Vì Chúa Jesus Cơ-đốc có trọn-vẹn tính Thiên Chúa và bản tính người trần, nên Ngài là một liên lạc hoàn hảo người và Thiên Chúa. Ngài là sự kết hợp sinh động giữa cả hai.

Ngài đã đến thế gian, Ngài đã thayta chiu tôi chét trên thập tự giá. Thập - tu già với sự kết hợp của chiêu thắng đúng và chiêu ngang. Tại nơi thập tự, Chúa Jesus đã tái lập tương-giao giữa người với Đức Chúa Trời, theo chiêu thắng, và với tha nhân theo chiêu ngang. Ngài đã bị chôn trong mồ mả, Ngài đã dập tan quyền lực của Ma-quỷ và sự chết để sống lại cách vĩnh - viễn.

Bây giờ, bởi đức tin, chúng ta tin - nhận Chúa Jesus là Cứu Chúa, tức thi con người được phục hồi nguyên-vị của mình, được tái lập liên-hệ yêu thương với Thượng Đế và đồng thời với tha nhân trong tình yêu viên mãn của Ngài.

Sự-diệp giáng sinh là sự-diệp hòa - bình. Hoà bình giữa người với Thượng Đế và giữa người với người. Lời ca của các Thiên thần trong đêm giáng sinh bấy tờ sự-diệp trọng đại: "Sáng danh Chúa trên các tung trời rất cao, Bình an dưới đất, ân-trach cho loài người." (Lu-ca 2:14)

Cầu mong Chúa Jesus, Chúa Hòa-bình ngự tri trong lòng quý vị, và ban cho quý vị sự hòa-bình trọn-vẹn mà chúng ta từng mong đợi.

* * * Trần trọng kính chúc toàn thể Quý vị hướng được một mùa Giáng-Sinh vui-vẻ và một Năm Mới bình-an phước-hạnh.

Mục-sư và Hội thánh

Chia

MỘT CON TRẺ SANH CHO CHUNG TA

An-tú cho đái chỉ một trai,
Uy-quyên tron-ven thật không sai.
Danh xưng kỳ diệu chưa từng có,
Muu-luận tuyêt-với chẳng có ai.
Là Chúa toàn năng, Cha vĩnh viễn,
Tinh yêu vô-lượng, Đức vô-nhai.
Bình an thông-trí ngôi cao quý,
Duối dát, trên trời sắp trước ngai.

Mục-sư Lưu Văn Mão.

KHÂN NGUYÊN

Kính lạy Chúa,
Con cùi dâu khân nguyện.
Cầu xin Ngài貸 đến nước Việt này.
Dân Việt con đã ném lầm chua cay

Và tanh tóc,
Hãi hùng
Ôi! vô kẽ.....
Kính lạy Chúa,
Ngài tri vì bốn bê,
Khắp địa-cầu và tất cả muôn loài.
Ngài yêu thương, Ngài chẳng muôn một ai,
Phải chết mất
Ôi! đời đói hỏa-nugc.

Kính lạy Chúa,
Thê nhân đang chìm đắm
Đang loạn cuồng trong ảo-giác cồn say
Đang chơi vơi trong bê-tội đêm ngày.
Linh hồn họ sắp bị đưa vào vực thăm.
Kính lạy Chúa,
Con biết Ngài sẽ đến.
Con tin Ngài là Đáng vẹn chí-công
Ơn phước Ngài chảy mãi tựa giòng sông.
Xin hãy貸 và thương một lần nước Vi-

Phước Nguyên